

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31C/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119207383
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119207383.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: Poľovnícke združenie Zelený háj Suchá nad Parnou, IČO: 35605726, Suchá nad Parnou 1, zastúpený: JUDr. Norbert Horváth, advokát, Slnecná 2, Galanta, proti žalovanému: R.Á. Y., W. X.X.XXXX, M. F. A. XX, o zaplatenie sumy 1.100,- eur, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.000,- eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.
- II. Vo zvyšku sa konanie zastavuje.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 3.9.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.500,- eur ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 13. januára 2017 sa konala schôdza žalobcu, ktorá prijala o.i. uznesenie o dobrovoľnom rozpustení, zvolení žalovaného za likvidátora žalobcu, vykonaní likvidácie žalobcu, ktorou bol poverený žalovaný a schválení práva disponovať s finančnými prostriedkami žalobcu výlučne žalovaným ako jeho likvidátorom, a to počnúc dňom 14. januára 2017. Na základe vyššie uvedených uznesení žalovaný vypracoval dňa 23. marca 2017 správu o vykonaní likvidácie, z obsahu ktorej je nesporné, že v čase pred vstupom do likvidácie bolo na bankovom účte žalobcu 2.661,13 eur, pričom z tejto sumy mala byť použitá suma 2.500,- eur na vrátenie členských vkladov členom (zvyšnú sumu, t.j. 161,13 eur mali tvoriť náklady na poštovné, overenie zápisnice z členskej schôdze žalobcu, organizačné zabezpečenie členskej schôdze žalobcu a bankové poplatky). K 23. marcu 2017 bol v zmysle Správy likvidátora stav na bankovom účte žalovaného 0,00 eur. Rozsudkom súdu č.k. 11C/2/2018-140 zo dňa 25. októbra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9. novembra 2018 (ďalej v texte len „Rozsudok súdu“) boli určené za neplatné všetky uznesenia prijaté na členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 13. januára 2017, vrátane vyššie uvedených. Žalobca vzhľadom na skutočnosť, že nemal vedomosť o tom, komu z členov žalobcu bola zo strany žalovaného vyplatená relevantná časť výťažku z likvidácie, opakovane, listom zo dňa 21. augusta 2019 vyzval žalovaného na poskytnutie informácie, ktorému z členov, resp. bývalých členov žalobcu bol prostredníctvom neho vrátený členský vklad a na predloženie listinného dôkazu preukazujúceho pravdivosť tohto tvrdenia. Žalobca v rámci svojej výzvy uviedol, že pokiaľ žalovaný neposkytne žalobcovi obratom požadovanú informáciu, resp. listiny a nevráti nevyplatenú časť, resp. jemu osobne vyplatenú časť, bude nútený vymáhať celú čiastku, t.j. sumu 2.500,- eur súdnou cestou priamo od neho. Žalovaný ani napriek tomu, že predžalobnú výzvu zo dňa 21. augusta 2019 prevzal dňa 23. augusta, do dňa spísania žaloby na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval. Podľa článku 4 ods. 1 písm. a) Stanov žalovaného majetok Poľovníckeho združenia tvoria

členské vklady. V texte žaloby žalobca odkázal na ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 a § 456 ods. 1 a 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Podaním doručeným súdu dňa 8.10.2019 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1.400,- eur, s tým, že žalobcovi bola doručená písomnosť, v ktorej žalovaný uvádza, že z 25 členov žalobcu si čiastku 100,- eur prevzali dvaja formou poštovej poukážky, 13 (vrátane žalovaného) prevzali hotovosť osobne cez pokladničný doklad a desiatí finančné prostriedky odmietli prevziať. Dňa 30.9.2019 boli žalobcovi doručené fotokópie desiatich dokladov o zaplatení sumy 100,- eur cez pokladničný doklad a dvanásť poštových poukážok, pričom z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že desiatí z týchto dvanástich osôb odmietli prevziať finančné prostriedky. Vzhľadom na uvedené dlh žalovaného nepredstavuje 2.500,- eur, ale iba sumu 1.100,- eur. Keďže k späťvzatiu žaloby došlo pred doručením žaloby žalovaného, súd pokračoval v konaní a rozhodovaní vo veci v časti zvyšného nároku zostávajúceho po čiastočnom späťvzati (o zaplatenie sumy 1.100,- eur) bez potreby súhlasu žalovaného a rozhodnutia o čiastočnom zastavení konania v zmysle § 145 ods. 3 CSP.

4. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 31C/40/2019-58 zo dňa 16.10.2019. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odôvodnený odpor, z ktorého dôvodu bol platobný rozkaz uznesením č.k. 31C/40/2019-74 zo dňa 18.11.2019 zrušený.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, rozsudkom OS Trnava sp. zn. 11C/2/2018-140 zo dňa 25.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2018 bol uzavretý zmier o vyhlásení za neplatné všetkých uznesení členskej schôdze žalobcu zo dňa 13.01.2017, ktorý účelovo uzavreli žalobca s niekoľkými zo svojich členov. Ďalej uviedol, že v čase prijatia uznesení členskej schôdze žalobcu zo dňa 13.01.2017 bola predsedom žalobcu Y. Q. zvolaná členská schôdza žalobcu v súlade so stanovami žalobcu a to čl. 11 bod 2. Táto členská schôdza platne rozhodla o likvidácii žalobcu a o menovaní žalovaného za likvidátora. Až rozsudok OS Trnava sp. zn. 11C/2/2018-140 zo dňa 25.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2018 vyhlásil za neplatné všetky uznesenia členskej schôdze žalobcu zo dňa 13.01.2017. Žalovaný ako likvidátor konal v čase medzi 13.01.2017 a 09.11.2018 v súlade s mandátom, daným mu členskou schôdzou ako najvyšším orgánom žalobcu. To potvrdzuje aj list miestne a vecne príslušného orgánu štátnej správy poľovníctva - Okresného úradu Trnava, odboru pozemkového a lesného zo dňa 27.02.2017. Žalovaný ako platne menovaný likvidátor do 9.11.2018 postupoval plne v súlade s uzneseniami členskej schôdze žalobcu a neporušil žiadnu právnu povinnosť, ktorou by mal spôsobiť škodu žalobcovi. Preukázateľne likvidačný zostatok poukázal poštovými poukážkami členom žalobcu a žiadne finančné prostriedky si neoprávnene neprísvojil. Žalovaný teda nezodpovedá za údajnú škodu, pretože ako likvidátor žalobcu neporušil v čase medzi 16.3.2017 a 23.3.2017 právnu povinnosť uloženú mu uznesením členskej schôdze tým, že likvidačný zostatok poukázal poštovými poukážkami členom žalobcu. Žalovaný na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

6. V replike zo dňa 5.12.2019 žalobca uviedol k odporu žalovaného, že žalovaný si nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť, nakoľko na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, resp. vyvrátenie pravdivosti tvrdení žalobcu (podporených návrhom na vykonanie dokazovania) nenavrhol vykonať, resp. neoznačil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by relevantným spôsobom vyvracali tvrdenie žalobcu o tom, že z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný na podporu svojich tvrdení nepredkladá ani nenavrhuje vykonanie žiadnych dôkazov, čím v plnej miere neplní svoju dôkaznú povinnosť. Žalovaný namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, avšak svoju námietku nijakým spôsobom neodôvodňuje a nepredkladá o tejto skutočnosti žiaden dôkaz. Z uvedeného vyplýva, že popretie skutkového stavu v znení, ako ho uvádza žalobca je s odkazom na ust. § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku absolútne neúčinné. Skutočnosť, že žalovaný konal ako likvidátor v čase od 13. januára 2017 do 25. októbra 2018 žalobca nepopiera. Avšak to, že vystupoval v úlohe likvidátora v súlade s mandátom v žiadnom prípade neznamena, že nie je povinný rešpektovať neskoršie rozhodnutie súdu. Niet právnej normy, ktorá by žalovaného oprávňovala ignorovať rozhodnutie súdu a ponechať si peňažné prostriedky nadobudnuté likvidáciou v prípade, ak súd rozhodol, že k likvidácii nikdy nemalo dôjsť. Takéto konanie predpokladá aj § 451 ods 2 Občianskeho zákonníka a jasne ho označuje za bezdôvodné obohatenie, nakoľko právny dôvod rozhodnutím súdu odpadol. Argumenty žalovaného sú maximálne scestné a iba dokazujú, že celá situácia bola z jeho strany či už účelovo alebo nevedomky nesprávne právne posúdená. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že všetky peňažné prostriedky z likvidácie rozdelil medzi členov PZ v súlade so stanovami PZ a žiadne si neoprávnene neponechal, žalovaný klame, pričom žalobca opakovane poukazuje na list žalovaného zo dňa 26. septembra 2019 tvoriaci súčasť

spisového materiálu, v ktorom sám žalovaný predkladá poštové peňažné poukážky, prostredníctvom ktorých vyplatil podiel časti členom žalobcu, a v ktorom zároveň uvádza, že 10 členov žalobcu si predmetné peňažné prostriedky odmietlo prevziať a tie si ponechal. Na takéto konanie nemá žalovaný žiaden právny nárok a úplne očividne ním naplnil definíciu bezdôvodného obohatenia. Pre žalobcu je nepochopiteľná časť odôvodnenia odporu odkazujúca na právnu úpravu inštitútu zodpovednosti za škodu. Žalobca nikdy netvrdil, že vydania platobného rozkazu sa domáha na základe toho, že mu bola žalovaným spôsobená škoda. Žalobca uviedol, že odpor je plný nepodstatných tvrdení bez vecnej a relevantnej argumentácie, to či už po skutkovej alebo právnej stránke a vychádza z úplne nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom zotrval na podanej žalobe v rozsahu čiastočného späťvzatia.

7. V duplike zo dňa 27.7.2020 sa žalovaný obmedzil na tvrdenie, že zotráva na svojom pôvodnom stanovisku a z dôvodu hospodárnosti konania akceptuje mimosúdne riešenie sporu so žalobcom, z ktorého dôvodu si dovoľuje požiadať o poskytnutie primeranej lehoty na mimosúdnu dohodu.

8. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 4.9.2020. Ešte pred otvorením pojednávania žalovaný založil do spisu originál podacieho lístku o úhrade sumy 100,- eur na účet žalobcu s tým, že uvedená suma predstavuje členský vklad žalovaného. Žalovaný uviedol, že suma 1.000,- eur, ktorá nebola prevzatá adresátmi je v súčasnosti na účte Poľovníckeho združenia Dolinky, Zvončín. Po otvorení pojednávania žalobca vzal žalobu voči žalovanému späť v časti o zaplatenie 100,- eur, s ktorým späťvzatím žalovaný súhlasil. V súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP tak súd konanie v časti o zaplatenie späťvzatej časti 100,- eur zastavil (výrok II. rozhodnutia).

9. Na pojednávaní žalobca cestou právneho zástupcu uviedol, že v nadväznosti na vyjadrenie z 27.7.2020 zo strany žalovaného nebola predložená žiadna dohoda na mimosúdne ukončenie veci, a teda celý postup žalovaného považuje za obštrukciu. Poukázal na princíp koncentrácie konania a skutočnosť, že až do dňa pojednávania žalovaný nevyužil možnosť dupliky. Trval na doterajších vyjadreniach, keď žalovaný disponoval s finančnými prostriedkami, avšak z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a teda je povinný ich vrátiť žalobcovi. Argumentáciu žalovaného na pojednávaní považuje za irelevantnú, keď nie je dôvod prečo by peňažné prostriedky mali byť poukazované na účet iného združenia, ktoré nie je právnym nástupcom žalobcu. Osoby, ktorým boli peniaze poukazované si dané sumy neprevzali, pretože považovali už vtedy likvidáciu za neplatnú. Právom záverečnej reči dodal, že zo strany žalovaného nejde o účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu, žaloba je dôvodná a žalobca preukázal, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, vrátane toho, že žalovaný bol ten, kto sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor v sume, ktorá je predmetom zmeneného petitu.

10. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný nekonal nijako v rozpore so zákonom, bol riadne ustanovený likvidátorom, konal z titulu tejto pozície a vyporiadaval majetok združenia, peňažné prostriedky riadne zasielal jednotlivým členom, desiati členovia si neprevzali členské vklady v sumách 100,- eur, zaslané poštovým poukazom, a tak peňažné prostriedky sa vrátili. Právom záverečnej reči dodal, že nie je pravda, že by sa žalovaný obohatil, konal ako likvidátor zvolený členskou schôdzou. Keď suma 1.000,- eur nebola prevzatá členmi združenia, peňažné prostriedky odovzdal Poľovníckemu združeniu Dolinky, Zvončín.

11. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

12. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 153 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na

rýchlosť a hospodárnosť konania. (1) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (2) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.(3)

13. Predmetom konania po čiastočnom späťvzati žalobcu doručenom súdu dňa 8.10.2019 zostal nárok voči žalovanému vo výške 1.000,- eur, uplatnený žalobcom ako bezdôvodné obohatenie žalovaného z titulu, že tento ako likvidátor disponoval s peňažnými prostriedkami žalobcu, z ktorých po rozhodnutí o neplatnosti likvidácie nebolo preukázané vyplatenie sumy 1.000,- eur jej členom, ktorá suma by tak stále mala figurovať na účte žalobcu.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný vykonával ako likvidátor likvidáciu žalobcu (čo vyplýva i zo zápisnice z členskej schôdze žalobcu zo dňa 13.1.2017 - čl. 10-12), že ako likvidátor disponoval s prostriedkami žalobcu a vyplatil, resp. odoslal sumu 2.500,- eur súhrnne (25 x 100,- eur ako vrátenie členských vkladov) členom žalobcu (čo vyplýva tiež zo správy o vykonaní likvidácie čl. 13-15), že suma členského vkladu 100,- eur zaslaná poštovou poukážkou členom žalobcu nebola desiatimi osobami (súhrnne tak v sume 1.000,- eur) prevzatá. Rovnako nebolo sporné, že uznesenia členskej schôdze žalobcu zo dňa 13.1.2017 (ďalej aj iba „uznesenia“), ktorými sa rozhodlo o dobrovoľnom rozpustení žalobcu, o vykonaní likvidácie žalobcu, ktorým vykonaním bol poverený žalovaný ako likvidátor a uznesenie, ktorým sa schválilo, že právo disponovať s finančnými prostriedkami žalovaného v peňažných ústavoch a v pokladni bude mať iba likvidátor žalovaného, boli rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 11C/2/2018-140 zo dňa 25.10.2018 určené za neplatné (tiež rozsudok č.l. 15-16). V konaní tak nebolo sporným, že žalovaný počas vykonávania funkcie likvidátora žalobcu disponoval s peňažnými prostriedkami žalobcu, ktorého majetok podľa čl. 4 ods. 1 písm. a) Stanov tvoria i členské vklady (stanovy čl. 24-28). V konaní súd mal za preukázané, že žalobca žalovaného viackrát vyzval na vrátenie peňažnej sumy 1.500,- eur, ktorú vybral z peňažných účtov, resp. z pokladne žalobcu a len čiastočne vyplatil členom žalobcu (výzva čl. 17 s doručenkou). Žalovaný sa v konaní bránil tvrdením, že sumu 1.000,- eur, ktorá nebola prevzatá adresátmi nemá, a táto je v súčasnosti na účte Poľovníckeho združenia Dolinky, Zvončín. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené tvrdenie bolo žalovaným prvýkrát uplatnené počas pojednávania dňa 4.9.2020 súd uvedené skutkové tvrdenie nepripustil aplikujúc princíp sudcovskej koncentrácie konania (§ 153 CSP), a to aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný mal v priebehu konania dostatok priestoru na uvedenie jeho skutkových tvrdení, v duplike zo dňa 27.7.2020 sa však obmedzil na to, že zotrváva na doterajšej argumentácii a žiadal o priestor na mimosúdnu dohodu. Následne dňa 5.8.2020 sa nedostavil bez ospravedlnenia na pojednávanie, ktoré súd aj s poukazom na znenie vyjadrenia žalovaného zo dňa 27.7.2020 odročil s cieľom zmierneho riešenia veci. Žalovaný však žalobcovi žiadnu mimosúdnu dohodu nepredložil, o mimosúdne riešenie sa nepokúsil, a preto súd jeho konanie vyhodnotil ako účelové s cieľom predĺžovania konania, a ďalšie nové skutkové tvrdenia uvedené až na pojednávaní nepripustil.

15. Skutkový stav uvedený v odseku 14. súd právne posúdil podľa ustanovení § 451 a nasledujúcich OZ. Právoplatnosťou rozhodnutia súdu, ktorým boli uznesenia členskej schôdze žalobcu zo dňa 13.1.2017 vyhlásené za neplatné, došlo k vzniku povinnosti žalovaného ako (už nie platne ustanoveného) likvidátora vydať žalobcovi späť jeho majetok v celom jeho zostávajúcom rozsahu. V rozsahu sumy 1.500,- eur (15 x 100,- eur) nebolo sporným, že táto bola v podobe vrátených členských vkladov vyplatená a prevzatá členmi žalobcu, a teda žalovaný s ňou v čase vyhlásenia neplatnosti uznesení disponovať nemohol. Uplatňovaná suma 1.000,- eur, ktorá bola podľa nesporných tvrdení odoslaná žalovaným ako likvidátorom členom žalobcu poštovými poukážkami (10 x 100,- eur), ale prevzatá nebola, však mala (vzhľadom na neprevzatie tejto sumy členmi) stále figurovať na účte žalobcu, resp. ju mal žalovaný žalobcovi vydať v hotovostnej forme. Keďže žalovaný po vyhlásení neplatnosti uznesení uvedenú sumu žalobcovi nevydal, došlo uňho k bezdôvodnému obohateniu o danú sumu, a to z právneho dôvodu, ktorý odpadol (keď vyhlásením likvidácie za neplatnú stratil oprávnenie disponovať danou finančnou sumou a vznikla mu povinnosť vydať ju žalobcovi). Bolo totiž povinnosťou žalovaného po vyhlásení likvidácie a jeho ustanovenia do funkcie likvidátora za neplatné, vydať žalobcovi všetky finančné prostriedky, ktoré v majetku žalobcu majú podľa nesporného skutkového stavu stále figurovať. Keďže tak neurobil ani na výzvu žalobcu, súd mu uvedenú povinnosť uložil vo výroku I. rozhodnutia.

16. Súd záverom dodáva, že ak by aj pripustil skutkové tvrdenie žalovaného o tom, že aktuálne finančnými prostriedkami nedisponuje, a tieto sa nachádzajú na účte Poľovníckeho združenia Dolinky,

Zvončín, na právnom posúdení veci by to nič nezmenilo, vzhľadom na skutočnosť, že on, ako osoba disponujúca z titulu pozície likvidátora s majetkom žalobcu, zodpovedal voči žalobcovi za riadne vydanie zostávajúcich finančných prostriedkov po vyhlásení likvidácie za neplatnú. Ak totiž (podľa nesporného tvrdenia) odoslal členom žalobcu členské vklady v rámci likvidácie majetku žalobcu a tieto finančné prostriedky neboli adresátni prevzaté a vrátili sa naspäť, žalovaný je tým, kto z titulu výkonu doterajšej funkcie likvidátora zodpovedá voči žalobcovi za skutočnosť, že tieto finančné prostriedky budú figurovať na účte žalobcu. Ak na tomto účte nefigurujú, je žalovaný osobou, voči ktorej si žalobca môže uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na prípadnú skutočnosť, že žalovaný už aktuálne s danou finančnou sumou podľa jeho tvrdenia nedisponuje (že ju akokoľvek použil, či spotreboval). Peňažné prostriedky sú vecou zastupiteľnou, určenou druhovo, a teda nemožno povedať, že určité konkrétne peňažné prostriedky sú už na inom účte, ide o zodpovednosť za peňažnú sumu v určitom množstve, ktorá ma byť vydaná (vrátená). Žalovaný súčasne nepreukázal žiaden právny titul, ktorý by ho ako likvidátora žalobcu oprávňoval v mene žalobcu disponovať s finančnými prostriedkami žalobcu tak, že ich prevedie na účet úplne iného subjektu. V zmysle uvedeného však ani nie je v konaní relevantným, ako žalovaný naložil s finančnými prostriedkami žalobcu, ktoré mali po skončení likvidácie naďalej figurovať na jeho účte, resp. mu mali byť vydané. Nie je povinnosťou žalobcu, ako vyplýva i z nižšie uvedených rozhodnutí, zisťovať, ako bolo s dotknutou finančnou sumou naložené, peňažné prostriedky v konkrétnej výške si môže uplatňovať od osoby, ktorá s nimi naposledy disponovala a mala mu ich vydať späť.

17. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 413/2000, „pokým nedôjde k vráteniu predmetu bezdôvodného obohatenia tomu, na koho úkor vzniklo, záväzok vzniknutý z obohatenia nezaniká tým, že obohatený už predmetom obohatenia nedisponuje“. Taktiež v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Cdo 2631/2000 dospel súd k záveru, že „Pri zmene vlastníctva veci, prostredníctvom ktorej sa určitá osoba bezdôvodne obohatila na úkor iného, povinnosť na vydanie takého bezdôvodného obohatenia na nadobúdateľa neprechádza.“

18. Záverom súd k obrane žalovaného uvedenej v odpore v podobe, že namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď ako likvidátor neporušil žiadnu právnu povinnosť a konal v súlade so svojím mandátom, uvádza, že žalovaný síce nijako konkrétne danú námietku vecnej nelegitímácie nezdôvodnil, ale v konaní nebolo sporným, že v čase do právoplatnosti rozhodnutia tunajšieho súdu č.k. 11C/2/2018-140 zo dňa 25.10.2018 bol ustanovený za likvidátora žalobcu a mal právo disponovať s peňažnými prostriedkami žalobcu s cieľom vykonania likvidácie. Predmetom konania však zostala časť peňažných prostriedkov, ktoré podľa nesporných tvrdení strán neboli počas likvidácie vyplatené členom žalobcu, ani s nimi nebolo naložené preukázateľne inak v smere likvidácie žalobcu, a teda mali stále (i po vyhlásení likvidácie za neplatnú) figurovať na účte žalobcu. Keďže žalovaný bol tým, kto s finančnými prostriedkami žalobcu počas likvidácie z titulu vykonávania funkcie likvidátora disponoval, pričom v konaní nebolo sporným, že by dispozíciou s prostriedkami žalobcu v čase priebehu likvidácie porušil právnu povinnosť, vznikla mu, ako už bolo uvedené vyššie, povinnosť (a to až po vyhlásení likvidácie za neplatnú), vydať žalobcovi všetko, čo malo po vyhlásení likvidácie za neplatnú v majetku žalobcu zostať. Ak takémuto vydaniu nedošlo, na strane žalovaného vznikol neoprávnený majetkový prospech na úkor žalobcu, a teda práve žalovaného možno v zmysle ustanovení OZ o bezdôvodnom obohatení považovať za pasívne vecne legitimovaného v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní o zaplatenie sumy 1.000,- eur plne úspešný, pričom v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 100,- eur bolo konanie o žalobe (podanej dôvodne) zastavené z dôvodu úhrady pohľadávky žalobcu žalovaným až po začatí konania. Zavinenie na zastavení konania v danej časti tak možno pričítať žalovanému. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).